

4. Et stort antal lande tog del i debatten, hvor de fleste deltagere kommenterede alle de foreliggende resolutionsudkast under ét. *Ghanas* repræsentant uddybede spørgsmålet om en international beskatning til fordel for udviklingslandene. Han pegede på, at sociale forsorgsforanstaltninger i de enkelte lande tog sigte på at afbøde de værste skævheder i indkomstfordelingen, og han fandt det ønskeligt, at en lignende tankegang kunne vinde indpas, når det gjaldt tilsvarende problemer på internationalt plan. Ideen med et internationalt fiskalt system var allerede fremme i akademiske og i andre kredse, og den amerikanske Marshall-plan til Europa i årene efter 2. verdenskrig var et vidnesbyrd om, at et storslået hjælpesystem ikke lå uden for de rige nationers muligheder.

Den amerikanske repræsentant udtalte, at USA for øjeblikket var gået så langt, det kunne, med hensyn til kapitalbistand, og man kunne ikke tiltræde forslag om yderligere studier m. v., så længe man ikke havde analyseret og vurderet spørgsmålet om kapitalstrømmenes natur og størrelse bedre. Han mindede om, at USA ydede megen af sin kapitalbistand med henstandsperioder på 10 år. Lån ydet i dollars kunne hyppigt tilbagebetales i „blød“ valuta, og i tilslutning til de sædvanlige kreditgarantiordninger for private investeringer havde den amerikanske regering nu indført en ordning, hvorefter den garanterede investeringer i udviklingslande for enhver risiko i forbindelse med projekter, som var af høj prioritet for de pågældende udviklingslande.

På de skandinaviske landes vegne udtalte den svenske repræsentant tilslutning til UNCTAD-rekommandationen, i henhold til hvilken de industrialiserede lande skulle stræbe efter at yde 1 pct. af deres nationalprodukt til u-landsbistand, idet han dog bemærkede, at de skandinaviske lande ikke kunne forpligte sig til at nå op på dette bistandsniveau til nogen bestemt dato. Han beklagede i øvrigt, at bistandsstatistikkerne var upræcise og uhensigtsmæssige. Totaltallene omfattede under ét såvel private som offentlige kapitaloverførsler, gaver og kreditter, både offentlige og rent kommercielle, og endelig omfattede statistikkerne multilateral og bilateral hjælp, såvel i bunden som i frit konvertibel valuta.

Den danske repræsentant udtalte som svar på en tale, i hvilken den ghanesiske repræsentant citerede officielle dokumenter, ifølge hvilke en række lande, bl. a. Danmark, havde strammet vilkårene for deres finansielle bistand til udviklingslandene i 1965, at dette var et overgangsfænomen, og at situationen nu var en ganske anden. I finansåret 1966-67 ville de danske bidrag til forskellige former for bistand være 85 pct. højere end det foregående år. Om lånevilkårenes lempelighed oplystes, at samtlige de i 1966's første 7 måneder ydede u-lands-lån på i alt \$ 14 mill. havde været rentefri og med en lang afdragsfri periode.

2. udvalgs beretning: A/6550.

FNs virksomhed på industrialiseringsområdet.

(Dagsordenens punkt 41).

1. 2. udvalg behandlede på 8 møder i slutningen af oktober 1966 beretningen fra ad hoc-komiteen vedrørende *FNs Organisation for Industriel Udvikling (UNIDO)*. De af ad hoc-komiteen udarbejdede statutter for organisationen blev enstemmigt tiltrådt af 2. udvalg efter vedtagelsen af to ændringsforslag, hvoraf det ene gik ud på, at UNIDO under sit arbejde til fremme af industrialiseringen af udviklingslandene skulle samarbejde med eksisterende organisationer vedrørende beskyttelse af industriel ejendomsret. Det andet ændringsforslag, som i modsætning til førstnævnte vedtoges enstemmigt, omhandlede UNIDOs beføjelser i forhold til særorganisationerne — først og fremmest ILO — inden for området uddannelse af teknisk og andet personel i udviklingslandene. Fra østeuropæisk side ønskede man UNIDO åbnet for deltagelse af „alle stater“ og ikke blot FN's og særorganisationernes medlemsstater som angivet i udkastet. Efter delafstemning blev disse bestemmelser imidlertid opretholdt med 63 stemmer imod 11, medens 18 undlod at stemme. Statutterne blev den 17. november 1966 tiltrådt af plenarforsamlingen med enstemmigt vedtagelse (res. 2152).

2. Valget til UNIDOs styrelsesråd (Industrial Development Board) fandt sted i forsamlingen den 17. december 1966. Rådet